

6. Jätta Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd ja Euroopa Liidu Nõukogu kohtukulud seoses vastuapellatsioonkaebusega nende endi kanda.

(¹) ELT C 341, 24.9.2018.

Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 26. novembri 2020. aasta otsus (Högsta förvaltningsdomstolens eelotsusetaotlus – Rootsi) – Skatteverket versus Sögarð Fastigheter AB

(Kohtuasi C-787/18) (¹)

(Eelotsusetaotlus – Liikmesriigi õigusnormid, mis näevad ette käibemaksu mahaarvamise korrigeerimise teise maksukohustuslase poolt kui see, kes tegi esialgse mahaarvamise – Äriühingu poolt eraõiguslikele isikutele sellise kinnisasja müük, mille on andnud üürile nii see äriühing kui ka äriühing, kes oli varem kinnisasja omanik – Käibemaksukohustuse lõppemine kinnisasja eraõiguslikele isikutele müümise ajal)

(2021/C 35/03)

Kohtumenetluse keel: rootsi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Högsta förvaltningsdomstolen

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: Skatteverket

Vastustaja: Sögarð Fastigheter AB

Resolutsioon

Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus liikmesriigi õigusnormid, mis küll sätestavad nimetatud direktiivi artikli 188 lõike 2 alusel, et kinnisasja võõrandaja ei ole kohustatud mahaarvatud sisendkäibemaksu korrigeerima, kui omandaja kasutab seda kinnisasja üksnes mahaarvamiseõigust andvateks tehinguteks, ent panevad samal ajal omandajale kohustuse seda mahaarvamist korrigeerida korrigeerimisperioodi ülejäänud kestuse osas, kui ta omakorda võõrandab kinnisasja kolmandale isikule, kes ei kasuta seda niisugusteks tehinguteks.

(¹) ELT C 72, 25.2.2019.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 1. detsembri 2020. aasta otsus (Hoge Raad der Nederlanden eelotsusetaotlus – Madalmaad) – Federatie Nederlandse Vakbeweging versus Van den Bosch Transporten BV, Van den Bosch Transporte GmbH, Silo-Tank kft

(Kohtuasi C-815/18) (¹)

(Eelotsusetaotlus – Direktiiv 96/71/EÜ – Artikli 1 lõiked 1 ja 3 ning artikli 2 lõige 1 – Töötajate lähetamine seoses teenuste osutamisega – Rahvusvahelistel vedudel töötavad sõidukijuhid – Kohaldamisala – Mõiste „lähetatud töötaja“ – Kabotaažveod – Artikli 3 lõiked 1, 3 ja 8 – ELTL artikkel 56 – Teenuste osutamise vabadus – Üldiselt kohaldatavaks tunnistatud kollektiivlepingud)

(2021/C 35/04)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Hoge Raad der Nederlanden

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Federatie Nederlandse Vakbeweging

Kostjad: Van den Bosch Transporten BV, Van den Bosch Transporte GmbH, Silo-Tank kft

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 1996. aasta direktiivi 96/71/EÜ töötajate lähetamise kohta seoses teenuste osutamisega tuleb tõlgendada nii, et see on kohaldatav riikidevahelisele teenuste osutamisele autovedude sektoris.
2. Direktiivi 96/71 artikli 1 lõikeid 1 ja 3 ning artikli 2 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et töötajat, kes tegutseb rahvusvahelise autoveo sektoris sõidukijuhina tšarterlepingu alusel, mille on sõlminud tema tööandjaks olev liikmesriigis asuv ettevõtja ja ettevõtja, kes asub muus liikmesriigis kui see, kus töötaja tavaliselt töötab, on nende sätete tähenduses liikmesriigi territooriumile lähetatud töötaja, kui tema töö tegemine on asjaomase piiratud aja jooksul selle territooriumiga piisavalt seotud. Sellise seose olemasolu tehakse kindlaks niisuguste tegurite üldise hindamise raames nagu nende tegevuste laad, millega asjaomane töötaja nimetatud territooriumil tegeleb, see, kui tugev on töötaja tegevuste seos iga selle liikmesriigi territooriumiga, kus ta tegutseb, ning see, milline osakaal kogu veoteenus on nendel tegevustel, millega ta seal tegeleb.

Asjaolu, et rahvusvaheline sõidukijuht, kelle on ühes liikmesriigis asuv ettevõtja vahendanud teises liikmesriigis asuvale ettevõtjale, saab oma ülesannetega seotud juhised, alustab või lõpetab need ülesanded teise ettevõtja asukohas, ei ole iseenesest piisav järeldamiseks, et see sõidukijuht on lähetatud teise liikmesriigi territooriumile direktiivi 96/71 tähenduses, kui selle sõidukijuhi töö tegemine ei ole muude tegurite alusel asjaomase territooriumiga piisavalt seotud.
3. Direktiivi 96/71 artikli 1 lõikeid 1 ja 3 ning artikli 2 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et töötajate lähetamise olemasolu hindamisel ei oma iseenesest tähtsust, et töötajate vahendamise lepingu sõlminud ettevõtjate vahel on kontsernisuhe.
4. Direktiivi 96/71 artikli 1 lõikeid 1 ja 3 ning artikli 2 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et töötajat, kes töötab autovedude sektoris sõidukijuhina ja kes ühes liikmesriigis asuva ja tema tööandjaks oleva ettevõtja ning teises liikmesriigis asuva ettevõtja vahelise tšarterlepingu alusel teeb kabotaažvedusid mõne muu liikmesriigi territooriumil kui liikmesriik, mille territooriumil ta tavaliselt töötab, tuleb põhimõtteliselt pidada lähetatuks selle liikmesriigi territooriumile, kus asjaomaseid vedusid tehakse. Kabotaažveo kestusel ei ole sellise lähetamise olemasolu hindamisel tähtsust, ilma et see piiraks selle direktiivi artikli 3 lõike 3 võimalikku kohaldamist.
5. Direktiivi 96/71 artikli 3 lõikeid 1 ja 8 tuleb tõlgendada nii, et seda, kas kollektiivleping on tunnustatud üldiselt kohaldatavaks, tuleb hinnata kohaldatavate riigisiseste õigusnormide alusel. Nendes sätetes kasutatud mõistele vastab kollektiivleping, mida ei ole üldiselt kohaldatavaks tunnustatud, kuid mille järgimine toob kaasa selle kohaldamisalasse kuuluva ettevõtja suhtes teise üldiselt kohaldatava kollektiivlepingu kohaldamisest vabastamise, ja mille sätted on selle teise kollektiivlepingu sätetega sisuliselt identsed.

(¹) ELT C 122, 1.4.2019.